ANUL X. No. 1142 — 6 PAGINI 6 LEI — Vineri 2 Decembrie 1932

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/34 —325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Anchetă sau auto-control ?...

De aproape două luni, pasagiul Imobiliara răsună de hora în care au fost prinşi cumetrii-logofeţi ai treburilor noastre footballistice.

Invârtită şi la dreapta şi la stânga, hora aceasta ameninţa să se transforme la un moment dat într'o învârteală monotonă, dacă cimpoerul ei — de o tenacitate proverbială — n'ar fi găsit în ultimul moment „strigătura" cu care să o inteţească. Şi s'au pornit atunci fârtaţii să chiuiască şi să sară, până când — ameţiţi de învârteală — au fost cât p'aci să cadă jos.

Ameţeala totuşi a cuprins pe câţiva.

Nu revenim asupra faptelor, fiindcă se cunosc. Se ştie şi cine a ameţit, şi cine a căzut şi cine a reuşit să se ridice, înviorați în ultimul moment de tonicul unor perspective nu prea roze.

Am vrea totuşi să subliniem o consecinţă a horei acesteia — spartă astăzi probabil definitiv — care pusă pe muzică ar constitui cel mai hazliu cuplet de revistă. Atât prin logica pe care se susţine, cât şi prin gluma pe care o reuşeşte.

In mod public, federaţia a fost pusă sub învinuirea unor nereguli pe cari giranţii Rombolului — fireşte — le contestă. Pe cari însă nu le pot exclude definitiv din zestrea de învinuiri cu care i-a dotat un confrate, decât supunându-se unei anchete.

Intârziată câtva timp din cauza evenimentelor cari au împins în zig-zag soluţionarea întregei chestiuni, ancheta aceasta — din pricina căreia preşedintele federaţiei a demisionat cerând-o şi a revenit asupra demisiei când a reuşit să o obţină — a fost totuşi admisă.

Bravo!

Pentru o întreagă campanie „de demascare", „de informare" şi „de purificare", ca şi pentru prestigiul instituţiei — asediată până la urmă, de rachetele unei campanii foarte insistente — ancheta aceasta era un succes. De o parte succesul ultimei dovezi: verificarea în registre a unor afirmaţiuni pe cari cenzorii să le ratifice.

De cealaltă parte, atitudinea verticală a unei conştiinţe care se simte dreaptă:

— „Vreţi anchetă? Poftim!"

Numai, că, şi aici este rezerva pe care o făceam la început, s'a dat comisiei de anchetă o astfel de constituire, care surprinde pe toţi cei interesaţi şi nu rezolvă — decât foarte aproximativ — ceiace s'a oferit spre rezolvare.

Nu punem la îndoială buna credinţa nimănui. Este dela sine înţeles.

Suntem în dreptul nostru însă — bănuim — să ne crucim — la cot cu toţi cei cari au citit lista comisiei de anchetă — văzând cine a fost sortit să controleze gestiunea biroului federal. Sunt acolo numai unul sau două nume noui, cari n'au figurat în forul pus astăzi sub anchetă.

Celelalte — majoritatea — sunt vechii gestionari ai biroului federal.

Şi atunci?

Or biroul federal nu mai prezintă suficientă încredere şi este supus unui control (exercitat în orice cat de altcineva decât de cei cari sunt supuşi controlului), or este în afară de orice suspiciuni şi ancheta nu mai are niciun rost.

Fiindcă **„auto-controlul"** care s'a instituit este o glumă, care sub raportul practic ar fi putut să fie regizată mai simplu. De pildă: ar fi fost invitat biroul federal la una din şedinţele consiliului, pus după înălţime şi anchetat:

— Sunteţi în regulă?
— Da.
— Zău?
— Zău!

Şi s'ar fi terminat şi mai simplu şi mai repede.

GEORGE FULGA

România participă la campionatul mondial de sky

Federaţia de specialitate nu s'a pronunţat încă O intervenţie diplomatică

Ne-am ocupat în numărul trecut de apropiatul campionat mondial de ski. Am precizat că organizarea a fost încredinţată Austriei şi Innsbruckul se pregăteşte de pe acum în vederea găzduirei marelui eveniment.

In Innsbruck se lucrează intens şi marea preocupare a organizatorilor în momentul de faţă este problema participanţilor. Se cunosc ţările cari şi-au dat adeziunea la proba mondială de ski. N'am putut însă citi în această categorie numele României.

FEDERAŢIA ROMANA DE SPECIALITATE NU S'A PRONUNŢAT INCA

După câte suntem informaţi federaţia noastră de specialitate a fost invitată la campionatul mondial.

Aceasta nu s'a putut pronunţa. In criză fiind, nu poate să soluţioneze nici o invitaţie. Unul din conducătorii federaţiei de ski s'a exprimat, că va fi între aceia cari vor insista ca skiorii români să se prezinte la Innsbruck.

Natural, se va pune chestiunea fondurilor şi e de aşteptat concursul statului.

O INTERVENŢIE DIPLOMATICA

Pentru participarea României la campionatul mondial, se depun mari insistenţe din cercurile legaţiei vieneze.

Consulul României la Viena d. Rotter, a făcut intervenţii prin ministerul de externe, arătând că a asigurat echipei noastre numeroase înlesniri.

O echipă bucureşteană în Spania?

Un club de football din Bucureşti, care întreţine de mai multă vreme o intensă corespondenţă cu conducerea unui club din Madrid este pe punctul de a pune pe picioare un turneu de iarnă în Spania. Tratativele sunt — după câte am fost informaţi — foarte avansate şi vor fi încheiate în mod favorabil zilele acestea. Clubul bucureştean va primi o sumă fixă şi o cotă din încasări, urmând să joace 8 matchuri în diferitele oraşe ale Spaniei.

Pentru un astfel de turneu este dela sine înţeles că o echipă de club nu va putea face faţă cu efectivul propriu, aşa că, în cazul că tratativele vor duce la bun sfârşit va face apel la câteva bune elemente din celelalte cluburi.

Condiţiunile extrem de avantajoase ale acestei eventuale deplasări sunt urmarea faptului că un important membru al clubului respectiv a iniţiat tratativele cu prilejul unei recente călătorii de afaceri la Madrid, unde are cunoştinţe preţioase în lumea footballului local.

Deocamdată nu putem da mai multe amănunte asupra acestui turneu.

Comemorarea a două decenii de sport românesc

Uniunea a ţinut aseară o şedinţă comemorativă. Telegramele către M. S. Regele, d. Dinu Cesianu şi adresa către membrii fondatori ai F. S. S. R. în viaţă

Membrii Uniunii Federaţiilor de sport din România s'au întrunit aseară la sediu pentru a comemora împlinirea a 20 de ani dela data când Principele Carol, actualul Rege al României a semnat alături de mulţi dintre conducătorii de azi ai sportului românesc, actul de închegare a primei instituţii de dirijare oficială: F. S. S. R.

A fost o şedinţă solemnă în care nu s'au ţinut discursuri, şi a servit doar la reunirea celor cari conduc azi destinele sportului românesc şi a celora cari i-au pus bazele acum 20 de ani.

La şedinţa comemorativă au asistat d-nii: George Plagino, general adjutant Iosif Iacobici, Gr. Caracostea, Aurel Leucuţia, Ion Răchiţan, Neagu Boerescu, M. Savu, Maior D. Davila, Liviu Juga, Paul Nedelcovici, D. Rotaru, O. Luchide şi St. Lucescu.

După semnarea procesului verbal comemorativ s'au expediat următoarele telegrame.

TELEGRAMA CATRE M. S. REGELE

«Cu prilejul împlinirii a 20 ani de existenţă, comitetul central F. S. S. R. aducându-şi aminte cu evlavie de gloriosul Vostru Părinte, fostul ei preşedinte activ, roagă pe Majestatea Voastră, neuitatul întemeietor şi secretar general să primească omagiile de profundă recunoştinţă şi neţărmurit devotament al tuturor sportivilor din România».

Preşedintele U. F. S. R.
GEORGE PLAGINO

TELEGRAMA ADRESATA D-LUI DINU CESIANU

«Comitetul central F. S. S. R. roagă, iubitul secretar general să primească expresiunea dragostei tovarăşilor cu cari a dus munca comună începută acum douăzeci de ani».

Preşedintele U. F. S. R.
GEORGE PLAGINO

S'au expediat apoi adrese omagiale membrilor fondatori în viaţă şi anume: George Costescu, Jean Cămărăşescu, Nicolaescu, Müller, dr. Costinescu, Schiawe şi maior Davila.

Membrii U. F. S. R. şi comemorarea

Câteva păreri autorizate

După ridicarea şedinţei comemorative, membrii comitetului U.F.S.R. au avut amabilitatea să semneze pentru «Gazeta Sporturilor» câteva rânduri ocazionale pe care le reproducem mai jos.

GEORGE PLAGINO

Am avut deosebita cinste să lucrez de la început la F. S. S. R. Imi dau seamă de drumul parcurs, adeseori plin de spini. Calea însă s'a netezit şi viitorul ne apare surâzător, căci progresele realizate au fost imense graţie sprijinului puternic al Inaltului nostru Protector majestatea Sa Regele Carol II.

M. SAVU

Singura pasiune cu care am rămas, şi de care nu mă ruşinez, este sportul.

GENERAL ADJUTANT IACOBICI

Sportul românesc a ajuns astăzi, după o muncă grea de 20 ani, abia la maturitate; îi doresc din toată inima şi nu mă îndoiesc că de acum înainte progresele lui vor fi obţinute cu repeziciunea, ce caracterizează epoca noastră.

A. LEUCUŢIA

Cei 20 de ani de existenţă a federaţiei, coincid cu 10 ani dela venirea ardelenilor în cadrele F. S. S. R. Aprecierea şi dragostea cu care au fost primiţi aici, au înlesnit pe deplin punerea în valoare a aportului important, pe care l'am adus şi pentru care suntem mulţumitori tuturor acelora, cari ne-au ajutat. Legătura s'a închegat, şi ea rămâne indisolubilă.

NEAGU BOERESCU

Implinirea a 20 de ani de existenţă dela înfiinţarea Federaţiei societăţilor de sport din România, constituie unul din evenimentele cele mai de seamă pentru tineretul nostru, adus graţie străduinţelor sale de fie care clipă la viaţa sănătoasă a sporturilor. Gândul nostru al tuturor se îndreaptă cu acest prilej către Augustul ei întemeietor şi proteguitor M. S. Regele Carol II, sub a cărui părintească oblăduire nădăjduim să realizăm şi în viitor aceleaş rezultate bine făcătoare pentru noile generaţii.

IOAN RACHIŢAN

Ziua de astăzi înseamnă pentru sportul românesc o dovadă că vitalitatea neamului nostru este la înălţimea celor mai civilizate popoare din Europa. După o viaţă sportivă de 20 de ani, sportul românesc s'a impus cu demnitate şi peste hotare. Această impunere se datoreşte în cel mai mare grad Maiestăţei Sale Regelui nostru, Carol al II-lea, care timp de 20 de ani n'a încetat nici un moment să fie patronul şi animatorul sportului românesc.

LIVIU JUGA

Marele rol jucat de F. S. S. R. în sportul românesc timp de 20 ani nu trebuie să fie considerat sfârşit prin acordarea autonomiei administrative, technice şi sportive.

Ea trebuie să vegheze pe viitor cu şi mai mare autoritate ca mişcarea sportivă să nu devieze dela calea trasată odată cu constituirea ei şi cimentată în cursul celor 20 ani.

T. A. DAVILA

Dragostele sunt trecătoare. Dar dacă dragostea de sport ţi-a intrat în sânge, — nu te mai lasă.

PAUL NEDELCOVICI

In ziua împlinirii a două decade de activitate sportivă organizată în România sub aripa U. F. S. S. R. urez din toată inima o mai intensă, înţelegătoare şi progresivă mişcare sportivă.

D. ROTARU

Iubirea de neam, dragostea către Rege şi Tron au dat primul imbold celor, cari acum douăzeci de ani au întemeiat *Federaţia română a sporturilor».*

Generaţia de astăzi culege roadele muncii dezinteresate a celor ce timp de douăzeci de ani au colaborat la promovarea sportului românesc şi pentru care le datorează recunoştinţă.

ST. LUCESCU

In clipa când se serbează 20 ani dela înfiinţarea Federaţiei de sport din România, urez acestei instituţiuni viaţă lungă pentru propăşirea sportului.

Indemn cu această ocazie tot tineretul sportiv să lupte pentru propăşirea acestei instituţiuni, spre binele naţiei întregi şi a Ţării noastre.

O. LUCHIDE

F. S. S. R.

Patru litere cari au pus în mare încurcătură, ani de zile, oficialitatea noastră, când în numele lor i se cerea încurajarea sportului în România.

Când, în fine, după aproape douăzeci de ani, cele patru litere au ajuns să reprezinte pretutindeni o activitate socială sănătoasă — cum este desvoltarea sporturilor în aer liber — au fost ursite... să dispară. Dar din F.S.S.R. au răsărit F.R.F.A., F.R.A., F.R.B., F.R.R. şi alte... litere.

Şi aceasta desigur mulţumită celor ce au fondat şi susţinut, prin munca lor instituţia ce stă la baza sportului românesc. F.S.S.R.

Lucian Popescu pleacă în Franţa

Miercuri după masă, Lucian Popescu pleacă la Paris.

Ştirea este consecinţa unui proect mai vechiu, amânat la un moment dat şi pus în practică astăzi, când toată lumea se aştepta mai puţin.

La Paris, campionul României la categoria pană, nu are încă nici-un angajament ferm. Este mai mult decât probabil însă că prezenţa lui la Paris va perfecta câteva tratative destul de înaintate — atât pentru Franţa, cât şi pentru Berlin şi Manchester.

Nu este exclus ca odată cu Lucian să plece şi Milea.

O măsură nedreaptă

Federaţia română de ciclism este un for care se respectă şi înţelege să facă operaţiile cu cuţitul, indiferent dacă operaţia a reuşit şi pacientul a sucombat.

Am avut dese ori ocazia să ne ocupăm de sancţiunile inopinate pe cari, acest for chemat să activeze întru realizarea unui progres pe tărâm ciclist, le-a aplicat cu o seninătate candidă. Nu vom mai reveni asupra lor ci ne vom mulţumi să considerăm epoca de viaţă a Federaţiei, drept un punct negru a vitregitei activităţi cicliste.

Totuş, ne vom ocupa de o altă chestiune asupra căreia, din lipsă de spaţiu, nu am putut să insistăm la timp.

Cu prilejul campionatului regional de viteză, disputat pe una din şoselele Capitalei, Constantin Ofmanski câştigând proba, a primit consacrarea de campion al regiunei Bucureşti. Acest lucru se întâmpla în dimineaţa unei Dumineci. Data nu interesează.

Dupăce şi-a făcut datoria către forul conducător, ciclistul Ofmanski a venit la velodrom şi şi-a prestat concursul Velo clubului român care tocmai organiza o întrunire pe pistă. Sportiv convins, campionul regional înţelesese să lucreze cât mai activ pentru sportul din care îşi făcuse un crez, şi adept al velodromului, a concurat şi în probele ce se ţineau în acea zi pe urma din şoseaua Ştefan cel Mare, deşi ştia că gruparea organizatoare, nefiind agreiată de către F. R. C., suferise aplicarea unei suspendări care putea fi foarte bine considerată drept o încercare de desfiinţare.

Bineînţeles că Ofmanski dacă ar fi ţinut să nu fie sancţionat, nu s'ar fi prezentat la steag în probele organizate de gruparea suspendată. Cum el însă se simţea atras de cursele pe velodrom, nu s'a mai gândit la urmări, convins că, dacă nu rămâne credincios pistei, cariera lui viitoare este compromisă. In consecinţă a luat plecarea în probele pe velodrom şi s'a comportat tot atât de bine ca şi în alergarea regisată de F. R. C.

Din momentul ce Ofmanski s'a hotărât să concureze sub auspiciile unei grupări suspendate, ştia ce-l aşteaptă şi era chiar dispus să suporte la rândul lui, o suspendare, lucru care ar fi constituit cea mai bună şi echitabilă sancţiune.

Nu de aceiaş părere a fost însă F. R. C.-ul.

Conducătorii Federaţiei au găsit că lui Ofmanski trebue să i se aplice altă pedeapsă decât una dintre cele prevăzute de regulamentul pe care, ei pretind că îl aplică întocmai, ca pe o „literă de evanghelie". In consecinţă, s'au adunat în şedinţă extraordinară, s'au frământat ceasuri întregi, au consultat regulamentul din scoarţă, până'n scoarţă, s'au adresat textelor de lege şi, după o matură chibzuială au hotărât să ridice titlul de campion, cucerit cu câteva zile mai înainte de Constantin Ofmanski. Dar, nu s'au mulţumit cu atât ci au pus în drepturile înivngătorului campionatului de viteză al regiunei Muntenia, pe Ionel Frize, cel de al doilea sosit.

Am încercat ulterior să aflăm cauza care a determinat F. R. C.-ul să procedeze astfel. Ni s'au dat mai multe versiuni, dupăcum cei cari le emiteau erau sau nu interesaţi în hotărârea pronunţată.

Unii pretindeau că pedeapsa a fost aplicată pentru vina de a fi alergat sub egida unui club suspendat şi dacă acesta este adevărul, singura pedeapsă posibilă era aplicarea unei suspendări vinovatului.

Alţii pretind că Ofmanski s'a făcut vinovat de profesionism. In consecinţă el trebuia considerat pe viitor ca atare.

In nici un caz însă nu i se putea lua titlul şi trece altui concurent. In primul, trofeul i-ar fi rămas tot lui, iar în secundul caz el ar fi devenit, în mod automat, vacant.

Federaţia română de ciclism nu a procedat nici într'un fel nici în altul ci a recurs la o soluţie arbitrară, menită să arunce desnădejde în rândurile cicliştilor.

Cazul lui Ofmanski se poate repeta, — sub o altă formă, — dar el se poate repeta. Şi atunci Federaţia va lua alte hotărâri tot atât de fanteziste.

JENY DUMITRESCU

Deoarece activitatea sportivă a fost simţitor redusă, începând de săptămâna viitoare «GAZETA SPORTURILOR» va apare ca de obiceiu în tot timpul sezonului de iarnă, numai de două ori pe săptămână: Luni şi Vineri la orele obişnuite.

Ai noştri în străinătate

Plictisiţi de Capitală,
Cu-a ei viaţă trepidantă,
Desgustaţi de marea criză
Şi de viaţa prea galantă,
Ingroziţi de spectrul iernii
Şi de pâinea integrală,
Pugiliştii noştri falnici
Au fugit din Capitală.
Cum mizeria stăpâneşte
Toată ţara din păcate,
Ca să 'nceapă-o nouă viaţă,
Au plecat în străinătate.
Primul fuse Nelu, care
Lăsă ţara românească,
Fiindcă nimeni, pe Oprescu,
N'a putut ca să-l Oprească.
Intr'o noapte liniştită,
(Unii spun că era seară)
Mama, Wortman şi «gagica»
L'au condus pe Nelu 'n gară.
Moţăind în clasa treia,
Sforăind pe bancă visul,
A dormit un somn feeric...,
Se deşteaptă şi... Parisul!
In oceanuri luminoase,
Simte că începe viaţa,
Şi din inimă, exclamă:
«Vino ncoa cu «Dimineaţa».
Un sergent, în preajma gării,
Binevoitor cu Nelu,
I-a făcut un semn cu mâna,
Şi i-a arătat hotelu.
A plecat însă degrabă,
Şi la Schoenfeld locuieşte,
Nu pentru economie,
Dar, s'audă româneşte.
Neacomodat cu hrana,
Cu limbajul şi cu clima,
A dat fiasco şi Di Cea
L'a bătut cu toată stima.
Plin de desnădejde Nelu,
(Asta este nota bene)
S'a urcat pe turnul Eiffel,
Şi priveşte spre Arene.

Fulea când văzu că'n ţară,
Nu-i nici bine şi nici cald,
A plecat îndată înspre
Patria lui Mac Donald.
A văzut fete frumoase,
Insă a crezut că-i vis,
Auzind că cele slute
Se numesc şi ele «Miss».
A boxat a doua seară
Şi-a simţit că pofta-i trece,
Când văzut a că englezul
Il bătea la sânge... rece,
După trei reprize dure,
S'a văzut ce greu respiră
Şi-a căzut atât de iute,
Parcă ar fi fost o liră.

Moţi, a lăsat Astoria,
Deşi mare i-a fost chinul,
Şi-a trimes o telegramă:
«Allo! Herdan!... Aici Berlinul!»
In metropola germană
Bucuria-i e firească,
Pentru matchul care vine
Are timp să se odihnească.
Ca să se aclimatizeze,
Vizitează 'ntr 'una parcu,
Şi pe şease-şeapte pagini
Zilnic îi scrie lui Marcu.
Toată ziua îl distrează
Conradt Veidt şi Willy Fritsch,
A 'ntâlnit pe Marlene Dietrich,
Şi cu ea joacă popici.
Dar, de-o sta mai mult acolo,
Tot şomeur aşa, mereu,
Când s'o 'ntoarce 'n Capitală,
Păi să ştiţi că'l bat şi eu.

A. NOL